నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం

– డా.యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

ఇప్పటికే మార్కెట్ లో విడుదలై సంచలనం సృష్టించిన ఈ నవల, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న తెలుగువారికి అందుబాటులోకి రావాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారి ప్రత్యేక అనుమతితో ఈ నెలనుంచి కౌముదిలో సీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాము. ఈ నవల ఒకేసారి చదవడానికి పుస్తకాన్ని ఇక్కడ కొనుక్కోవచ్చు. అచ్చంగా తెలుగు లింక్ Click Here

(గత సంచిక నుంచి కొనసాగింపు)

వాళ్ళు దాన్ని గుర్తించే స్థితిలో లేరు. వాళ్ళ మధ్య ఎవరు గెలిచారన్న వాదనలు అప్పటికే మొదలయ్యాయి. బాటిల్ బయట పడిందని ఒకరూ, లోపల పడిందని ఇంకొకరూ, పడింది గానీ, బ్రద్దలవ్వలేదని మరొకరూ వాదించుకున్నారు. వాదన మరింత తీవ్రరూపం దాల్చేసరికి మీసాల్రాజా కల్పించుకుని, ”ఈ రాత్రికి అనురాధ గోవిందుది. కారు నడిపిన అంజి వంతు రేపు మధ్యాహ్నం...” అంటూ తీర్పు చెప్పాడు.

గోవిందుకి అభినందనలు చెపుతున్నట్టు ప్రభు చప్పట్లు కొట్టాడు. మొహం మాడ్చుకున్న అంజి కూడా వెనక్కి తిరిగి గోవిందుకి షేక్ హాండ్ ఇచ్చాడు. మీసాల్రాజా నవ్వాడు. తన మాట అక్కడ ఎవరూ కాదనలేరని తెలుసు.

కోటరీ నుంచి వచ్చే భజన కన్నా మనిషిని సంతృప్తి పరిచేది ఏముంటుంది? ‘అవిగో వినరా చప్పట్లు. అవే కదరా ఆకలిగొన్న కళాజీవికి పంచభక్ష్య పరమాన్నాలు’ అంటాడు ఓ రచయిత. ఆస్కారు నుంచీ ముఖపుస్తకంలో లైకుల వరకూ ఇచ్చే ఈ ‘ఈగో–శాటిస్‌ఫాక్షన్’ రెండు రకాలు.

పాజిటివ్. నెగటివ్.

క్లాసులో మార్కులు, గ్రౌండులో ఆటలు, డ్రాయింగ్, మ్యూజిక్, నాట్యం... దేనిలోనో ఒక దానిలో ప్రవేశం ఉంటే, ఇంట్లో మెచ్చుకోళ్ళు, బయట అభినందనలతో పిల్లల ఈగో సంతృప్తి చెందుతుంది. చిన్న వయసులోనే తమ 'ఏకాంతాన్ని' తాము ప్రేమించుకుంటూ, తమని తాము రమించుకుంటూ మరిన్ని మార్కులు, బహుమతుల కోసం ప్రయత్నం చేస్తారు. ఈ గుర్తింపు దాహం పాజిటివ్.

ఏవిధమైన గెలుపూ లేని పిల్లలకి పన్నెండేళ్ళు వచ్చేసరికి ఏకాంతం బదులు 'ఒంటరితనం' వస్తుంది. ఈ ఐడెంటిటి క్రైసిస్ వల్ల బ్లూ-వేల్, పాస్-అవుట్, స్టిల్ అండ్ ఐస్, కట్టింగ్ అండ్ ఫైర్ లాంటి వీడియోల్లో గంటల కొద్దీ గడుపుతారు. ఛాలెంజింగ్ గేమ్స్ వల్ల వచ్చే నిరర్థక సంతృప్తి వారి దాహాన్ని ఆ విధంగా తీరుస్తుంది. ఇది నెగెటివ్.

వయసుతో పాటూ ఈ ఒంటరితనం మళ్ళీ రెండు రకాలుగా పెరుగుతుంది.

నిరర్థక ఓటమి. నిరర్థక గెలుపు.

పరీక్షల్లో ఫెయిల్, ప్రేమలో విఫలం లాంటి చిన్నచిన్న ఓటములకే ఆత్మహత్య చేసుకోవటం, చిన్న విషయాలకే నిస్సహాయులైన తల్లిదండ్రుల మీదా, అక్కా చెల్లెళ్ళ మీదా కోపంతో విరుచుకుపడటం నిరర్థక ఓటమి కి ఉదాహరణలు.

చేతులు వదిలేసి బైక్ నడపటం, బాటిల్ చేత్తో పట్టుకోకుండా బీరు తాగటం, ర్యాగింగ్ చెయ్యటం, రోడ్డు మీద అమ్మాయిల్ని ఏడిపించటం; మరింత డబ్బూ హోదా ఉంటే 'రేవ్' ప్రోగ్రాములు, డ్రగ్స్ పార్టీలు; ఇటీవలి కాలంలో కొత్తగా తయారైన 'గర్ల్-ఫ్రెండు' స్వాపింగులు... ఇవన్నీ నిరర్థక గెలుపు కి ఉదాహరణలు.

మీసాల్రాజా జీవితం రెండో విభాగానికి ఉదాహరణ.

రాజకీయ నాయకుల అరాచకాలు, కోటీశ్వర కొడుకుల అనైతికాలూ సమాజానికి కొత్త కాదు. జరుగుతూన్న అన్యాయాల్ని ప్రజలు చూస్తూనే ఉంటారు. హత్యగానీ, రేప్ గానీ జరగ్గానే ఖండన, నేరస్తుడికి శిక్ష ఆలస్యమవుతే ఆవేశం, ఎన్‌కౌంటరు జరిగితే ఆందోళన... మరో కొత్త దారుణం జరిగే వరకూ ఈ ప్రహసనం ఇలా సాగుతూనే ఉంటుంది. అంతకన్నా వారు మాత్రం ఏం చెయ్యగలరు? ప్రేక్షకుల సంతృప్తి కోసం సినిమా చివర్లో దుష్టశిక్షణ జరుగుతుంది. వాస్తవంలో రక్షణ కొనసాగుతుంది.

కానీ ఇక్కడ విధి కథని వెరైటీగా వ్రాసింది. కథా ప్రారంభంలోనే దుష్ట శిక్షణ జరిగింది.

పల్లెటూరి పొలిమేర్లు దాటుతూ కారు కీచుమని ఆగటంతో వెనుక కూర్చున్న ప్రభు "ఏమిట్రా... ఏమైంది?" అని అడిగాడు. బిర్రబిగుసుకుపోయినట్టు అంజి మాట్లాడలేదు. మీసాల్రాజా అటు చూశాడు. 'అంబేద్కర్ నగర్' అని బోర్డు కనపడతూంది.

అంజి కారు ఆపు చేసింది అందుకు కాదు. రోడ్డుకి అడ్డంగా గ్రామస్తులు నిలబడి ఉన్నారు. వారి మధ్యనున్న వృద్ధుడి చేతుల్లో రక్తసిక్తమైన బట్టలతో స్పృహ తప్పిన ఒక పాప శరీరం వేలాడుతోంది. కొందరి మొహంలో ఆందోళన, మరి కొందరిలో కోపం, ఇంకొందరి యువకుల చేతిలో కర్రలూ ఉన్నాయి. అందులో ఒకరు ఎత్తుగా బలిష్టంగా ఉన్నారు.

అతడి పేరు ఎల్లమంద. బేడజంగం ఎల్లమంద.

రెండు గంటల తరువాత కారు నగరం వైపు సాగుతోంది. లోపలున్న నలుగురూ ఏమీ మాట్లాడటం లేదు. ప్రభు ఏదో అనబోయాడు కానీ పక్కన ఉన్న గోవిందు సైగ చేయటంతో ప్రయత్నం విరమించుకున్నాడు. అంజి కూడా అవసరమైన దానికన్నా ఎక్కువ ఏకాగ్రతతో కారు డ్రయివు చేస్తూ మౌనాన్ని ఆశ్రయించాడు. అతడి పక్కన కూర్చున్న మీసాల్రాజా మొహం ఆవేశంతో, ఉక్రోషంతో ఎర్రగా కందిపోయి ఉంది.

కారు కిటికీలోంచి ఏటవాలుగా పడుతూన్న కిరణాలు ఆ నలుగురి నున్నటి గుళ్ళ మీద నాట్యం చేస్తున్నాయి. మంగలి హడావుడిగా గీకటం వల్ల అక్కడక్కడ తెగి, గుండు మంట పెడుతోంది.

దాని కన్నా ఎక్కువగా గుండె.

3

"సాయంత్రంలోగా వాడి చావు కబురు నాకు తెలియాలి" పెనం మీద గింజలా ఎగిరిపడుతూ చాణుక్యకి హుకూం జారీ చేశాడు మీసాల్రాజా. మిత్రులు ముగ్గురూ వారినే చూస్తున్నారు.

"ఎందుకు? అసలేం జరిగింది?" తాపీగా అడిగాడు చాణుక్య.

అతడు ముఖ్యమంత్రికి అనధికార పొలిటికల్ అడ్వైజరు. ప్రభుత్వ పోస్టు కాదు కానీ ఎన్నోసార్లు ముఖ్యమంత్రిని ఇబ్బందుల్లోంచి బయటపడేశాడు. పేరుకి తగినట్టు అతడి మొహంలో విద్వత్తు ప్రస్ఫుటంగా కనబడుతూంది గానీ, అది శకుని, శుక్రాచార్యుడి టైపు ప్రజ్ఞ.

ముఖ్యమంత్రికి బావమరిది మీసాల్రాజా, సలహాదారు చాణుక్య, ఇద్దరూ రెండు చేతులు. ఒకరు రాజకీయ సలహాలు ఇచ్చేవారు. మరొకరు శారీరక అవసరాలు తీర్చేవారు.

ఇద్దరిదీ లవ్-హేట్ రిలేషన్ షిప్.

"చెప్పు. ఏం జరిగింది?" చాణుక్య అడిగాడు.

రాజా కుర్చీ బలంగా వెనక్కి తోసి "అదంతా చెప్తేగానీ చంపరా?" అంటూ ఆవేశంగా అరిచాడు. చాణుక్య మాట్లాడలేదు. మీసాల్రాజాని ఇంత ఇరిటేటింగ్‌గా చూడటం అతడికీ కొత్తగానే ఉంది. అయినా, వయసు వల్ల వచ్చిన అనుభవంతో "ఏం జరిగిందో తెలియకుండా ఏం చేస్తాం?" అన్నాడు.

ఆ మాటలకి మీసాల్రాజా ఎడమ పిడికిలి కుడిచేతిలో కొట్టుకుంటూ, ”చంపుతారో, చంపిస్తారో నాకు తెలీదు. వాడిని చంపి, సాయంత్రంలోగా ఆ కబురు నాకు చెప్పండి” అన్నాడు ఆవేశంగా.

చాణుక్య అతడి వైపు తేరిపారా చూస్తూ, “నిన్న సాయంత్రం వరకూ అందరూ బాగానే ఉన్నారు కదా. ఇంతలోనే ఏమి జరిగింది?” అని అడిగాడు.

మీసాల్రాజాతో పాటూ ముగ్గురూ మాట్లాడలేదు.

“నిన్నరాత్రి హోటల్ తాజ్ లో నలుగురూ సూట్ బుక్ చేసుకుని పేకాట ఆడారని తెలిసింది” ఓరగా చూస్తూ అన్నాడు చాణుక్య.

“నా మీద డిటెక్టివ్ పని కూడా మొదలు పెట్టావా?”

“నేను పెట్టలేదు. ఫుల్లుగా మందు కొట్టి నువ్వే చేసి ‘హ్యాపీ న్యూ ఇయర్ అంకుల్’ అన్నావ్. ఉగాదికీ సంక్రాంతికీ తేడా చెప్పాను. మర్చిపోయావా?”

మీసాల్రాజా మొహం చిట్లించి, “రెండూ ఒకటి కాదా” అన్నాడు.

చాణుక్య దానికి సమాధానం చెప్పకుండా, ముగ్గురి వైపూ తేరిపారా చూసి, “ఏవిఁటీ? నిన్న అర్ధరాత్రి ఏదో గ్రామీణాతివల సైట్-సీయింగ్ కి వెళ్ళారని తెలిసింది” అన్నాడు.

“గ్రామీణాతివలా? అంటే?”

అతడా ప్రశ్న దాటవేస్తూ, “వెళ్ళింది బాసర కాదు. ద్వారకా తిరుమల కూడా ఇక్కడ దగ్గర్లో లేదు. ఇంత బిజీ షెడ్యూల్లో ప్రొద్దున్న ప్రొద్దున్నే నలుగురూ మూకుమ్మడిగా గుండు ఎప్పుడు చేయించుకున్నారబ్బా?” అన్నాడు అనుమానంగా.

మీసాల్రాజా చివాలున లేచి, “ముసలోడా. చెప్పింది చెయ్యి. లేకపోతే బావక్కూడా తెలియకుండా నిన్నిక్కడే మర్డరు చేస్తా” అంటూ మిత్రులతో కలిసి విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు.

“ఏవిఁటి? మీసాల్రాజా ఏదో సమస్య తెచ్చినట్టున్నాడే” అడిగాడు ఆంజనేయులు.

“అర్ధరాత్రి వరకూ పట్నంలో మందు కొట్టి, పల్లె పడుచులు సంక్రాంతి ముగ్గులు ఎలా వేస్తారో చూద్దామని నలుగురూ బయలుదేరారు. ఆ పల్లెటూర్లో ఇళ్ళ ముందు వేసిన ముగ్గులు తొక్కుతూ రసాభాస చేయటమే కాకుండా ఇళ్ళల్లోకి బాటిల్స్ విసిరే పందెం వేసుకున్నారట”

ఆంజనేయులు మొహం వివర్ణం అయింది. “నాకు వచ్చిన రిపోర్ట్ వేరేగా ఉందే” అన్నాడు.

“నీకు వచ్చిన రిపోర్ట్ ఏమిటి?”

“కారు వెళ్తుండగా ఏదో చిన్న యాక్సిడెంటు అయిందనీ, ఆ పల్లెలో కుర్రోళ్ళు అమాయకుడైన మీసాల్రాజాని కొట్టబోయారనీ... “

“మీ ఇంటలిజెన్సువాళ్లు అంతకన్నా గొప్ప రిపోర్ట్ ఏమిస్తార్లే. ‘గెలిస్తే తమ ప్రతిభ. ఓడిపోతే ఇ. వి. ఎం ల తప్పు’ అంటారు. వాస్తవంగా జరిగింది అది కాదు. వీళ్ళు విసిరిన బాటిల్ ఒక పాప తలకు తగిలింది. కుర్రోళ్ళు ఊరి బయట కారాపు చేసి, ‘పాపని పట్నం ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళండి’ అని అడిగారు. ‘టాక్సీలో తీసుకెళ్ళండి. కారు సీట్లు పాడవుతాయి’ అన్నారు వీళ్ళు. ‘అంత ప్రొద్దున్నే పల్లెటూర్లో టాక్సీలు ఎక్కడ దొరుకుతాయ’ని వాళ్ళూ, ‘డబ్బులెంత కావాలో చెప్పండి. ముఖాన కొడతాం’ అని వీళ్ళూ... మాట మీద మాట పెరిగింది. కారు కదలనివ్వం అన్నారు వాళ్ళు. వీళ్ళు అసలే తాగి ఉన్నారు. ఆ కుర్రాళ్ళని కొట్టారు. ఆ విషయం తెలిసి మరి కొందరు గ్రామస్తులు పోగయ్యారు. పాప ప్రాణం పోతుందని వేడుకున్నా వీళ్ళు వినలేదు. దాంతో మూకుమ్మడిగా మనవాళ్ళని ఉతికి ఆరేయ్యబోతూ ఉంటే ఎల్లమంద అనే కుర్రాడు ఆపి, ‘కొడితే కేసవుద్ది. వద్దు’ అన్నాడు. అతడా ఊళ్ళో చిన్న తరహా నాయకుడు. ఎప్పుడో మీ చేతుల మీదుగా బహుమతి కూడా తీసుకున్నాడు. మరేం చేద్దామని అనుకున్నారు. ఆ కుర్రాడు మంగలిని పిలిపించి నలుగురికీ గుండు చేయించాడు” అని ఆగి ముక్తాయింపుగా, “అదీ... పండగరోజు నీ బావమరిది మిత్రసమేత ఉమ్మడి గుండు వ్రతకథ” అన్నాడు.

ఆంజనేయులు అనుమానంగా, “అంతా చూసినట్టు చెపుతున్నావే?” అన్నాడు.

“మీ ఇంటెలిజెంటు డిపార్ట్‌మెంట్ కన్నా నా నెట్-వర్క్ ఎక్కువ. పెదపట్నంలో బాలారిష్ట అనే పోలీసుది ఆదిత్యపురమే. అతన్ని కనుక్కున్నాను. పెదపట్నం ఎస్సై జాక్సన్ మన మనిషి. చాలా... ఇంకా వివరాలు కావాలా?”

“ఇప్పుడు దాని గురించి వాదనలు ఎందుకులే గానీ, ఆ జాక్సనుకు చెప్పు. ఇదంతా పేపర్లో వస్తే బాగోదు. రాకుండా చూడు”.

బావమరిదికి జరిగిన అవమానం గురించి కాకుండా, రాబోయే ఎలక్షన్లలో తనకి జరగబోయే నష్టానికి కంగారు పడుతున్న ముఖ్యమంత్రిని అభావంగా చూస్తూ “...అలాగే” అన్నాడు చాణుక్య.

అంతలో ఆంజనేయులు ఫోన్ మోగింది. డైరెక్టుగా ముఖ్యమంత్రితో ఫోనులో మాట్లాడే చనువు అతి కొద్దిమందికే ఉంటుంది. ముఖ్యమంత్రి ముఖకవళికలు చూస్తూ, ‘మీసాలరాజాయే అయ్యుంటాడు’ అనుకున్నాడు చాణుక్య. అతడి అనుమానం కరెక్టే. మాట్లాడి ఫోన్ పెట్టేస్తూ ”రాజా అవమానంతో ఉడికిపోతున్నాడు. ఆ ఎల్లమందని రేపు సాయంత్రంలోగా ఏదో ఒకటి చేయకపోతే తనే వెళ్లి షూట్ చేస్తాడట” అన్నాడు.

చాణుక్య మాట్లాడలేదు

“వాడు అన్నంత పనీ చేస్తాడు. అసలే ఎలక్షన్స్ దగ్గరకు వస్తున్నాయి”.

చాణుక్య కాస్త విసుగ్గా, “ఏం చెపుతున్నావు నువ్వు? మీసాలరాజా వెళ్లి అక్కడ ఆ ఎల్లమందని షూట్ చెయ్యకముందే, నేను ఏదో ఒకటి చేసి వాడిని చంపాలి. లేదా చంపించాలి. అంతేగా నువ్వు చెప్పేది” అన్నాడు.

ఆంజనేయులు ఇబ్బందిగా తలూపి, "దీని గురించి ఎవరికీ అనుమానం రాకూడదు. ఆ మీసాల్రాజా ఆదిత్యపురం వెళ్లి ఏ అఘాయిత్యం చేసినా జనం అనుమానం మన మీదకే వస్తుంది. వాడి సంగతి నీకు తెలియనిది ఏముంది? ఒకవేళ పోలీసులు వాడిని అరెస్ట్ చేసి స్టేషనుకి తీసుకెళ్తే, 'అవును. నేనే మర్డరు చేశాను. ముఖ్యమంత్రి తాలూకు మనిషిని. ఏం చేస్తావో చేసుకో...' అంటాడు. దీన్ని ఎవడైనా పబ్లిక్ చేస్తే, సి.ఎం పదవి అపోజిషను లీడరుకి అప్పజెప్పి ఏ కాశీనో, రామేశ్వరమో పోయి యజ్ఞాలూ, యాగాలు చేసుకోవాలి. లేదా 'నాయకుడిగా నా నిజాయితీ' అన్న పుస్తకం వ్రాసుకోవాలి. ఏం చేస్తావో నీ ఇష్టం. మూడో కంటికి తెలియకుండా నువ్వే స్వయంగా పూనుకుని ఈ పని పూర్తి చెయ్యాలి" అన్నాడు.

చాణుక్య అతడి వైపు నిర్వికారంగా చూస్తూ 'ఒక బలహీనత మనిషిని ఎంత దిగజారుస్తుందో...' అనుకున్నాడు. ఆంజనేయులుకి స్త్రీ బలహీనత. మీసాల్రాజాకి కోపం బలహీనత. చాణుక్యకి పలుకుబడి బలహీనత.

బలహీనతల వల్లే మీసాల్రాజాలు, ఆంజనేయుళ్ళు, చాణుక్యలు తయారవుతారు.

"ఏం? ఏదో ఒకటి చేస్తావుగా" ప్రాధేయపడుతున్నట్టూ అడిగాడు ఆంజనేయులు.

చాణుక్య తలూపాడు. అప్పటికే అతడి మనసులో ఒక ప్రణాళిక రూపు దిద్దుకుంది.

ఎల్లమంద చావుకి చాణుక్య వేయబోతూన్న అ చదరంగపుటెత్తు ఏయే మలుపులు తిరుగుతుందో విధి నిర్ణయించాలి.

4

ట్యూషనుకి వెళ్ళిన శాస్త్రి మధ్యాహ్నం మూడు అవుతున్నా రాకపోవటంతో రవళి నూట పదహారోసారి బయటకి వచ్చి చూసింది. ఆ కంగారు సాయంత్రం అయ్యేసరికి ఎక్కువైంది. ఆక్సిడెంటు వల్ల వచ్చిన దడ ఇంకా ఇప్పటికీ తగ్గలేదు. నిన్నటి ఆక్సిడెంటుకీ, ఈ రోజు ఆలస్యానికీ సంబంధం లేదు కానీ, కంగారుకు హేతువు ఉండదు కదా. బంధం వల్ల వచ్చిన కంగారది. తండ్రి వస్తాడు. తనని చూసి నవ్వుతాడు. 'ఇంటి ముందు వేసిన ముగ్గుల తడే ఆరలేదు. ఆలస్యమెక్కడ అయిందం'టాడు. తను ఉక్రోషంగా చూస్తుంది. నవ్వి కన్నీళ్ళు తుడుస్తాడు. వంద సందర్భాల్లో ఇదే జరిగింది.

వీధి చివరివరకూ చూస్తూ నిలబడింది.

మధ్యాహ్నం అయ్యేసరికి ఊరు మొత్తం అలసి పోయినట్టుంది.

ఇవే రోడ్ల మీద నిన్నా మొన్నా ఎంత హడావుడి..! కళ్ళాపి జల్లిన వాకిళ్ళు, ముగ్గులేసిన ముంగిళ్ళు, చిగురుబోడులు పెట్టిన గొబ్బిళ్ళు. ముద్దరాళ్ళు అమర్చిన ముద్దబంతులు, గంగిరెద్దు మేళాలు, పగటి వేషగాళ్లు, హరిదాసు ప్రవచనాలు, కొమ్ముదాసర్ల ప్రహసనాలు. ఇప్పుడు... నిర్మానుష్యమైన రోడ్ల మీద వాడిపోయిన చేమంతులూ, వెలిసిపోయిన రంగవల్లులూ..! పాతికేళ్ళు నట్టింట్లో తిరిగిన కూతురు పెళ్ళయి అత్తారింటికి వెళ్ళిపోగానే బోసిపోయిన ఇల్లులా ఉంది వీధి. అప్పగింతల తంతు ముగిసి అప్పుల లెక్కలు వేసుకుంటున్న ఆడపెళ్ళివారి ఇల్లులా నిస్తేజంగా ఉంది ఊరు.

అంతే కదా జీవితం. బాల్యం బొమ్మలకొలువు భోగి. యవ్వనం రంగుముగ్గుల సంక్రాంతి. వృద్ధాప్యం ఎండుటాకుల గ్రీష్మం.

రాబోయే తుఫానుకి సంకేతంలా గాలి ఉధృతంగా వీస్తోంది. ఆమె అక్కడే అరుగు మీద నిలబడి ఉంది. తండ్రి జాడ లేదు. పండగ రోజు ప్రొద్దున్నే ముగ్గులు తొక్కినందుకు ఊరి పొలిమేరలో ఏదో గొడవైందనీ, పట్నం నుంచి వచ్చిన కుర్రాళ్ళకి గుండు చేశారనీ జనం చెప్పుకుంటున్నారు. ఆమెకి అర్థం కాలేదు. అంత ఇంటరెస్టు లేదు కూడా.

తండ్రి పరికిణి కట్టుకోమన్నాడు. 'ఇంత వయసొచ్చాక ఓణీ ఏమిటి నాన్నా' అన్నది. వినలేదు. 'నా కంటికి నువ్వింకా చిన్న పిల్లవేనమ్మా' అని బలవంతం చేశాడు. తండ్రి మాటకి ఎదురు చెప్పటానికి మనసొప్పదు. ఇప్పుడే కాదు. ఎప్పుడైనా సరే. వాదించకుండా ఓణీ వేసుకుని, జడ కుచ్చులు పెట్టుకుంది. జడ చివర్ల చిరుగంటల చప్పుడు, కాలి మువ్వల రవళితో కలిసి జంట గాయకుల జుగల్బందీలా ఉంది.

జుగల్బంది అనగానే, క్రితం రోజు ప్రొద్దున్న స్నేహితురాలితో కలిసి రంగవల్లి చుట్టూ 'చామంతి పువ్వంటి చెల్లెల్నియ్యవే... మొగలి పువ్వంటి మొగుణ్ణియ్యవే' అని పాడిన పాట గుర్తొచ్చింది. "మల్లె పువ్వంటి మొగుణ్ణి ఇమ్మనొచ్చుగా. మొగలి పువ్వెందుకు. గుచ్చి గుచ్చి పొడవటానికా?" అని పక్కనున్న అమ్మాయి అడిగింది. తనక్కూడా సమాధానం దొరకలేదు. నిజమే కదా. మొగలిపువ్వు లాంటి మొగుడెందుకు?

"నీకెవరు కావాలక్కా... మల్లెపువ్వా? మొగలిరేకా?" మళ్ళీ ప్రశ్నించింది.

"నేనసలు పెళ్లి చేసుకోను".

"పాతికేళ్ళు వస్తున్నాయి. చేసుకోవా? ఎందుకు?"

రవళి మాట్లాడలేదు. కొన్నేళ్ళ క్రితం క్లాస్‌లో జరిగిన సంఘటన గుర్తొచ్చింది. సోషియాలజీ లెక్చరరు పాఠం బాగా చెపుతారు. దానితో పాటూ ఇన్నో ఇతర విషయాలు కూడా. స్పాంటేనియిటి గురించి చెప్తూ, "స్పాంటేనియిటీ అంటే క్షణాల్లో నిర్ణయం తీసుకోవటం. తెలుగులో 'సమయస్ఫూర్తి' అంటారు. అవతలివారు మాట్లాడుతూ ఉంటే, ఆ సంభాషణ లోంచి అప్పటికప్పుడు ఒక జోకుగానీ, లేదా దానికి సంబంధించిన విషయంగానీ చెప్పి శ్రోతల్ని రంజింపచేయటాన్ని సంభాషణా చాతుర్యం అంటారు. ప్రధాని అటల్ బిహారీ వాజపేయి సమయస్ఫూర్తికి పెట్టిన పేరు. భారతరత్న లతామంగేష్కర్ ఆయన్ని కలిసినప్పుడు 'మీరు తిరగబడితే నేను' అన్నాడట. ఇద్దరూ బ్రహ్మచారులే. ఆమె అర్థం కాక 'అంటే' అని ప్రశ్నిస్తే, ATAL తిరగబడితే LATA కదా' అని వివరించాడట. ఇదే వాజపేయి విదేశాలు వెళ్ళినప్పుడు ఒక అందమైన పాకిస్తానీ రిపోర్టరు, "కన్యాశుల్కంగా ఆజాద్ కాశ్మీర్ని మాకు వదిలేస్తే నేను మిమ్మల్ని చేసుకుంటాను" అన్నదట. "కట్నంగా మొత్తం కాశ్మీర్‌ని మాకిస్తే తప్పకుండా చేసుకుంటాను" అన్నాడట. సంభాషణా చాతుర్యమూ, సమయస్ఫూర్తీ అంటే అది" అని ఆగి, "ఇప్పుడు మీ స్పాంటేనియిటి లెవల్స్ చూద్దాం. నేను ఒక ప్రశ్న వేస్తాను. చప్పున ఆలోచించి సమాధానం చెప్పండి" అన్నాడు.

విద్యార్థినులందరూ ఉత్సుకంగా ఎదురు చూస్తూండగా "ఒక రోజు అర్ధరాత్రి సడన్‌గా, పెర్మనేంట్ గా జండర్ మారిపోతే మీరేం చేస్తారు?" అని ప్రశ్నించాడు.

క్షణం నిశ్శబ్దం తరువాత ఒకమ్మాయి లేచి, "కలేమో అనుకుంటాం సార్" అన్నది. ఆ పైన 'డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్తాను... షాక్ తింటాను...' అన్న సమాధానాలు ప్రవాహంలా వచ్చాయి. ఆయన తల అడ్డంగా ఊపుతూ, "అనుకోవటమూ కాదు. డాక్టరూ కాదు. శాశ్వతంగా మారిపోతే ఏమి చేస్తారు? ఏమి చేస్తారో ఒక ఉదాహరణ ద్వారా చెప్పాలి" అని అడిగాడు. అక్కడ సూది పడితే వినపడేటంత నిశ్శబ్దం ఆవరించింది. ఆపై పిల్లలు రెచ్చిపోయి సమాధానాలు చెప్పారు.

"రాత్రి పదింటి లోపు ఇంటికి వెళ్ళకపోతే నాన్న కాళ్ళు విరక్కొడతాడు. అబ్బాయిగా మారితే అర్ధరాత్రి వరకూ బయట హాయిగా తిరగొచ్చు" అన్నదో గడుగ్గాయి. "ఐదు లక్షలకి తక్కువ కాకుండా ఖరీదైన మోటరు సైకిల్ కొనుక్కుని ఊరంతా సర్వే చేస్తాను" అన్నది మరో అమ్మాయి. వెనకాల నుంచి చిన్న స్వరంతో ఎవరో అమ్మాయి "...ఉన్న బాయ్ ఫ్రెండ్‌ని వదిలేసి కొత్త గర్ల్-ఫ్రెండ్‌ని చూసుకోవాలి" అన్నది.

క్లాసంతా నవ్వులు.

వేదరవళి చెయ్యి ఎత్తింది. ఆయన 'చెప్ప'మన్నట్టు చూశాడు. ఆమె లేచి నిలబడింది.

"నా చెల్లి అధర్వణ మెదడు ఎదగని పిల్ల. మాకు తల్లి లేదు. ఇల్లంతా నేనే చూసుకుంటాను. నా తండ్రి రిటైర్డ్ స్కూల్ టీచరు. సంవత్సరాల తరబడి నిలబడి పాఠాలు చెప్పి కాళ్ళు కాయలు కాచాయి. తెల్లవారుఝామునే వేడి చేసిన కొబ్బరినూనె కాళ్ళకు రాస్తే తప్ప ఆయన మంచం దిగలేడు. నేను శాశ్వతంగా అబ్బాయిగా మారిపోతే ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళి, 'అత్తారింటికి నే వెళ్ళిపోయాక చెల్లిని ఎవరు చూసుకుంటారు? ఇంత శ్రద్ధతో నీ కాళ్ళకి కొబ్బరి నూనె ఎవరు రాస్తారని బాధపడుతూ నిద్ర పోయుంటాను... నా ప్రార్థన భగవంతుడు విన్నాడేమో... అత్తారింటికి వెళ్ళే అవసరం లేకుండా అబ్బాయిగా మార్చేశాడని చెప్పి సంతోషిస్తాను" అంది. ★

అర్థమవటానికి ఆ పిల్లలకి అరక్షణం పట్టింది. ఆ పై అయిదు నిముషాల పాటూ ఆగకుండా చప్పట్లతో క్లాసు మారుమ్రోగింది.

రవళి ఆలోచనలని చెదురుస్తూ, దూరంగా తండ్రి వస్తూ కనిపించాడు. మనసు తెరిపిన పడింది. ఆయనతో కలిసి లోపలికి వెళ్తూండగా అశుభమన్నట్టు కుడి కన్ను అదిరింది. ఒకప్పుడైతే కంగారు పడేదేమో కానీ, హేతురహిత నమ్మకాన్ని తండ్రి నేర్పిన తర్కం అల్లంత దూరంలో ఆపింది.

★ From: 'లోయనుంచి శిఖరానికి' by the same author.

5

"ఆ ఎల్లమంద వివరాలు తెచ్చావా?" ఆదిత్యపురం నుంచి వచ్చిన గోవిందుని అడిగాడు చాణుక్య.

"తెచ్చాను. సరిపోతాయో లేదో తెలీదు" అన్నాడు గోవిందు.

అతడు చాలా హుషారుగా ఉన్నాడు. క్రితంరోజు బాటిల్ కరెక్టుగా విసిరి అనూరాధని 'గెలవటం' వలన వచ్చిన సంతోషం అది. నిన్న రాత్రే అతడు 'గది'లోకి వెళ్ళాడు. మొదట్లో ఆ అమ్మాయి వప్పుకోలేదు. ఇలాంటి విషయాల్లో అతడు ప్రాజ్ఞుడు. సామ దాన బేధ దండ ప్రక్రియల్లో మొదటి అస్త్రం వాడాడు. "ఎంతకాలం ఇలా బందీగా ఉంటావు?" అని అనునయించాడు. "సినిమా వేషం కోసం ఇంట్లో చెప్పకుండా వచ్చేసి నాల్రోజులైంది. తిరిగి వెళ్తే కాళ్ళు విరగ్గొడతారు. నిన్ను స్టేషను నుంచి తీసుకువచ్చిన అంజి తెలుసుగా. వాడో ప్రొఫెషనల్ రేపిస్ట్. కరాటే క్వీన్‌ని కూడా రేప్ చేసే ప్రావీణ్యం ఉన్నవాడు. ఈ రోజు నాకు వప్పుకోకపోతే రేపు వాడు వస్తాడు. తట్టుకోలేవు. మంచివాడిని కాబట్టి ఇలా నెమ్మదిగా చెపుతున్నా" అన్నాడు.

ఆ అమ్మాయి బెదిరి పోయి చూసింది.

"...నువ్వు వచ్చింది సినిమా చాన్సుల కోసమే కదా. మా మీసాల్రాజా మంచి వేషం ఇప్పిస్తాడు. వాడికి బోలెడుమంది నిర్మాతలూ, దర్శకులూ తెలుసు. ఒకసారి వప్పుకో. ప్లాట్ ఫాంల మీద నిలబడి బిత్తర చూపులు చూడక్కర్లేదు. ఓ.టి.టి. ప్లాట్ ఫాం మీద నిలబడి జనాలకి చెయ్యి ఊపొచ్చు" అన్నాడు.

"ఓ.టి.టి అంటే?"

"ఓవర్ ది టాప్-లెస్. పై బట్టలు లేకుండా పైకెక్కేది"

"ఛీ. నేనలాంటి సినిమాల్లో నటించను"

"సరే అయితే. శంకరాభరణం 2 లో నటిస్తావా? మగ తులసి పెద్దయ్యాక స్టోరీ"

మొహం విప్పారగా, "ఓ..." అంది .

"మొన్న మిస్సమ్మ, మాయాబజార్, పాతాళభైరవి దర్శకులు ముగ్గురూ ఇదే గెస్ట్ హవుసుకి వచ్చారు. వాళ్ళలో ఒకరికి చెపుతాడు. అంతెందుకు? రాజాయే చంద్రహారం-2 ప్లాన్ చేస్తున్నాడు. ఎల్లుండి వస్తాడుగా. వేషం ఇస్తేనే తాంబూలం అని చెప్పు" అంటూ వప్పించాడు. ఏమయితేనేం, 'ప్లాన్-బి' అవసరం లేకుండానే వప్పుకుంది. అందుకే రాత్రంతా నిద్రలేని హుషారు.

"చెప్పు. ఏం సేకరించావు?" చాణుక్య అడిగాడు.

"చంపాల్సిన ఎల్లమంద గ్రాడ్యుయేటు. పొలాలకి మోటార్లు అద్దెకిస్తూ ఉంటాడు. తండ్రిది చెప్పులు కుట్టే పని. చెల్లెలు పేరు సారమ్మ . తల్లితో సహా ఇంట్లో నలుగురు ఉంటారు. ఆ ఊర్లో యువ సంఘానికి ప్రెసిడెంటు. ఎవరో పెద్ద కులం అమ్మాయిని లవ్ చేశాడట. వన్ సైడ్ లవ్. ఆ ఫోటో జేబులో పెట్టుకుని తిరుగుతూ ఉంటాడు" వివరాలు చెప్పాడు.

"అంతేనా?"

"అంతే"

"చాలా విషయాలు సేకరించావు. నువ్వు వెళ్ళొచ్చు"

"థ్యాంక్స్. అయినా అంకుల్. ఒక్క అనుమానం. ఏ లారీతోనో గుద్దించేస్తే సరిపోద్దిగా. దానికి ఇన్ని వివరాలు కావాలా?"

చాణుక్య అతడిని ఓ క్రిమిని చూసినట్టు చూసి, "నీ స్నేహితుడు రాజా ఏమి అడిగాడు?" అని అడిగాడు.

"ఏం అడిగాడు?" ఎదురుప్రశ్న వేశాడు గోవిందు.

"గౌరవనీయులైన ముఖ్యమంత్రితో ఏమని రికమెండు చేయించాడు?"

"ఏం చేయించాడు?"

"ఈ రోజు సాయంత్రానికల్లా ఆ ఎల్లమంద చావాలని".

"అవును"

"ఏ లారీతోనో వాడిని గుద్దించేస్తే సరిపోద్దిగా అని ఇప్పుడు నువ్వు అన్నావ్"

"అవును. సరిపోద్దిగా".

"ఈ రోజు సాయంత్రం వరకూ వాడు ఇంట్లోంచి బయటకు రాలేదనుకో. లారీ వాడి ఇంటి మీదకు తోలాలా? లేదా ఏ మీటింగులోనో ఉన్నాడనుకో. మీటింగు మధ్యలోకి బుల్డోజరు తోలి మొత్తం జనాన్ని చంపాలా? సాయంత్రం లోపులో వాడిని ఎలా చంపాలి?"

గోవిందు తెల్లమొహం వేసుకుని చూశాడు.

"చేతిలో లారీలూ, బుల్డోజర్లూ ఉంటే సరిపోదు. మెదడులో తెలివి ఉండాలి. ఆ అమ్మాయి పేరేమిటన్నావ్?"

"సారమ్మ "

"వాడి చెల్లి పేరు కాదు. లవ్వరు పేరు"

"లవ్వరు కాదు. వన్-సైడ్ లవ్"

చాణుక్య చిరాగ్గా "చెప్పావుగా. అదే... ఆ అమ్మాయి పేరు?" అని అడిగాడు.

"రవళి. వేదరవళి"

6

పాత కుండని నల్లగా కాల్చి, మొనదేలిన రాయితో కొట్టి చేయి పట్టేంత కన్నం చేస్తారు. ఎండు మిరపకాయలు, పేలాలు వేయించటం కోసం చేసే ఈ కుండని 'మంగలం' అంటారు. మాడి పగులిచ్చి బలహీనమైన ఈ ఓటి కుండపై

అత్యంత శక్తివంతమైన ఉరుము పడటాన్ని (కష్టాల్లో ఉన్న బలహీనుడి మీద విధి తన ప్రతాపాన్ని చూపించటాన్ని) 'ఉరుము ఉరుమి మంగలం మీద పడటం' అంటారు.

గతంలో ద్రౌపతి కోపం అలాగే మంగలమైన కుక్క మీద పడింది. అదో పెద్ద కథ. ద్రౌపతి ఏడాదికో భర్తతో గడిపిన తరువాత పునీతురాలై (?) మరో భర్తతో ఉండాలని శ్రీకృష్ణుడి సూచన. నాలుగు సంవత్సరాల పాటు భార్య నుంచి దూరంగా ఉండాలి కాబట్టి కావాలంటే పాండవులు వేరే వివాహం చేసుకోవచ్చు . ఆమెతో ఉన్నప్పుడు, భర్త పడగ్గది బయట చెప్పులు వదలాలి. ఏ సోదరుడయినా పొరపాటున ఆ గదిలోకి వెళ్లితే, ఏడాదిపాటు అడవుల్లో అజ్ఞాతవాసం చెయ్యాలి. ఇది ఇలా సాగుతూండగా ఒక రోజు తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో అర్జునుడికి ఆయుధాలు కావలసి, గదులన్నీ వెతుక్కుంటూ, ద్రౌపతి గది బయట చెప్పులు లేకపోవటంతో లోపలికి ప్రవేశించి, అక్కడ ధర్మరాజు ఉండటం చూసి అపరాధభావంతో బయటకి వచ్చి, ఆపై అజ్ఞాతవాసానికి వెళ్ళిపోయాడు.శయనమందిరం బయట చెప్పుల్ని తీసుకు పోయింది కుక్క అని గ్రహించిన ద్రౌపతి, ఆ రోజు నుంచీ కుక్కలు ఆరు బయటే రతి నిర్వర్తించాలని శాపం ఇచ్చిందట. చెప్పులని లాక్కుపోవటం కుక్కల సహజ గుణం. అయినా శాపానికి గురి అయింది.

ఉరుము ఉరిమి మంగలం మీద పడటం అంటే అది.

ప్రతిభావంతుడైన చాణుక్య పన్నుతూన్న ఈ వ్యూహం, ఉరిమి మంగలం మీద పడి సమూలంగా సర్వనాశనం చేస్తుందో, విస్ఫోటించటానికి సిద్ధంగా ఉన్న అగ్నిపర్వతం మీద పడి ఒక భీకర రక్తసిక్త సమాయుక్త కురుక్షేత్ర సంగ్రామానికి దారి తీస్తుందో కాలమే చెపుతుంది.

బయట ఎవరో తలుపు కొట్టిన చప్పుడు వినిపించటంతో రవళి ముందు గదిలోకి వచ్చి తలుపు తీసింది. ఎదురుగా ఇద్దరు ఉన్నారు. నుదుట బొట్టు, పంచ కట్టు, పైకి దువ్విన పొడవాటి జుట్టు... చూడగానే పవిత్రభావం కలిగేలా ఉన్నాడు. "అమ్మా. నా పేరు చాణుక్య. మాస్టారు ఉన్నారా?" అని అడిగాడు.

"లేరండీ. ట్యూషనుకు వెళ్ళారు"

"రావటానికి ఎంతసేపు పడుతుందమ్మా?"

"ఇంకో అరగంట పట్టవచ్చండీ"

వెనుకే పొడుగ్గా బలంగా ఉన్న వ్యక్తి వైపు తిరిగి, "మళ్ళీ ఏమి వెళ్తాం టార్జాన్? వచ్చేవరకూ ఇక్కడే ఉందాం" అన్నాడు, 'అంతేకదా' అన్నట్టు టార్జాను తలూపాడు.

"పట్నం నుంచి వచ్చామమ్మా. మాస్టార్ని కలిసి వెళ్ళిపోతాం."

అతడి మాటల్లో 'లోపలికి వచ్చి కూర్చుంటాం' అన్న అర్థం ధ్వనించటంతో, "రండి" అంటూ ఆహ్వానించింది. పెరట్లోంచి పక్షి అరుపు వికృతంగా వినిపిస్తోంది.

"వీడి పేరు అహ్మద్ ఖాన్. మేము టార్జాన్ అని పిలుస్తాం" లోపలికి వస్తూ అన్నాడాయన. '...టార్జాన్... చాణుక్య... రూపాలకి తగ్గ పేర్లు' అనుకుంది.

వాళ్ళు కూర్చుంటూ ఉండగా మళ్ళీ హృదయ విదారకంగా అదే అరుపు.

"ఏమిటమ్మా అది?"

"పిల్లల్ని పిల్లి తినేసినట్టుందండీ. నిన్నటి నుంచీ ఆగకుండా ఏడుస్తోంది. బాగా ఎండలో వచ్చారు. ఉండండి. మజ్జిగ తీసుకొస్తాను."

"వద్దమ్మా. నీకెందుకు శ్రమ. ఈ లోపులో ఎల్లమంద కూడా వస్తాడు. మాట్లాడి వెళ్ళిపోతాం"

ఆమె అర్థం కానట్టు "ఎల్లమందా?" అన్నది.

"పెళ్లి సంబంధం మాట్లాడటానికమ్మా"

"పెళ్లి సంబంధమా? మీరు ఎవరింటికి..." అంటూ ఆమె ఏదో అనబోతూ ఉండగా లోపల్నుంచి అధర్వణ వచ్చింది. ఇద్దర్నీ చూసి "భలే ఉన్నారే... మంత్రాల పంతులూ, పక్కనే రౌడీ" అంటూ చప్పట్లు కొడుతూ గెంతులు వేసింది. వేదరవళికి తల తీసేసినట్టయింది. చెల్లిని బలవంతంగా లోపలికి తీసుకెళ్ళి గది తలుపు గడియ వేసి వచ్చి, "క్షమించండి. మతి స్థిమితం సరిగ్గా లేదు. ఒకొక్కప్పుడు బాగానే ఉంటుంది. ఒక్కోసారి ఇలా..." అంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments